

Bruksela, 22 maja 2018 r.
(OR. en)

9057/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0362 (COD)

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Delegacje

Dotyczy: Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zmieniającej dyrektywę 98/26/WE, dyrektywę 2002/47/WE, dyrektywę 2012/30/UE, dyrektywę 2011/35/UE, dyrektywę 2005/56/WE, dyrektywę 2004/25/WE oraz dyrektywę 2007/36/WE
– *Kompromisowy tekst opracowany przez prezydencję*

Delegacje otrzymują kompromisowy tekst przygotowany przez prezydencję dotyczący wyżej wymienionego wniosku. Tekst zostanie zaprezentowany Radzie 25 maja 2018 r.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zmieniająca dyrektywę 98/26/WE, dyrektywę 2002/47/WE, dyrektywę 2012/30/UE, dyrektywę 2011/35/UE, dyrektywę 2005/56/WE, dyrektywę 2004/25/WE oraz dyrektywę 2007/36/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 listopada 2015 r. Rada Stabilności Finansowej opublikowała istotne warunki dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat („standard dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat”), które zostały przyjęte przez grupę G-20 w listopadzie 2015 r. Celem standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat jest zapewnienie, by globalne banki o znaczeniu systemowym, w unijnych ramach zwane globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, miały zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania niezbędną do tego, by pomóc w zagwarantowaniu, by – w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu – funkcje krytyczne mogły być kontynuowane bez narażania na szwank środków finansowych podatników (środków publicznych) ani stabilności finansowej. W swoim komunikacie z dnia 24 listopada 2015 r.³ Komisja zobowiązała się do przedstawienia do końca 2016 r. wniosku ustawodawczego, który umożliwiłby wdrożenie standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przed terminem uzgodnionym na szczepku międzynarodowym, który upływa w 2019 r.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Droga do utworzenia unii bankowej”, 24.11.2015 r., COM(2015) 587 final.

- (2) Podczas wdrażania w Unii standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat należy wziąć pod uwagę istniejący specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mający zastosowanie do wszystkich unijnych instytucji, określony w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁴. Ponieważ całkowita zdolność do pokrycia strat i minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie, by instytucje z Unii posiadały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, wspomniane dwa wymogi powinny stanowić uzupełniające się elementy wspólnych ram. Z operacyjnego punktu widzenia Komisja zaproponowała, by w przepisach unijnych został wprowadzony zharmonizowany minimalny poziom standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym („minimalny wymóg dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat”) poprzez wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013⁵, a kwestie związane ze specyficznym dla danej instytucji narzutem dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz specyficznym dla danej instytucji wymogiem mającym zastosowanie do globalnych instytucji nieposiadających znaczenia systemowego, zwanym dalej minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, należy uregulować, wprowadzając ukierunkowane zmiany w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 806/2014⁶. Stosowne przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące zdolności instytucji do pokrycia strat i dokapitalizowania powinny być stosowane w spójny sposób w połączeniu z przepisami wspomnianych powyżej aktów prawnych i z przepisami dyrektywy 2013/36/UE⁷.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (3) Brak zharmonizowanych przepisów unijnych w zakresie wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat w Unii powodowałby dla instytucji dodatkowe koszty i braku pewności prawa i utrudniłby stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w przypadku instytucji działających w skali transgranicznej. Wspomniany brak zharmonizowanych przepisów unijnych skutkuje również zakłóceniem konkurencji na rynku wewnętrznym z uwagi na fakt, że ponoszone przez instytucje koszty zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami i standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat różnią się istotnie w Unii. Dlatego też należy usunąć wspomniane przeszkody utrudniające funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz unikać zakłóceń konkurencji wynikających z braku zharmonizowanych przepisów unijnych w zakresie wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszej dyrektywy jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zgodnie z wykładnią przyjętą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (4) Zgodnie ze standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat w dyrektywie 2014/59/UE należy w dalszym ciągu uznawać strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazującą na pojedynczym punkcie kontaktowym oraz strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazującą na wielokrotnym punkcie kontaktowym. Zgodnie ze strategią pojedynczego punktu kontaktowego tylko jeden podmiot powiązany – zazwyczaj jednostka dominująca – zostaje poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy inne podmioty powiązane – zazwyczaj operacyjne jednostki zależne – nie są poddawane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale przenoszą swoje straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania do podmiotu znajdującego się na wyższym szczeblu, który ma zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie ze strategią wielokrotnego punktu kontaktowego dopuszcza się możliwość poddania więcej niż jednego podmiotu powiązanego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Precyzyjne zidentyfikowanie podmiotów, które mają zostać poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), czyli podmiotów, wobec których można by podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak również jednostek zależnych należących do tych podmiotów („grupy objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), ma istotne znaczenie dla zapewnienia możliwości skutecznego zrealizowania pożądanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zidentyfikowanie tych podmiotów jest również istotne dla ustalenia poziomu stosowania przepisów w zakresie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania, które firmy finansowe powinny stosować. Dlatego też należy wprowadzić pojęcia „podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” i „grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oraz zmienić przepisy dyrektywy 2014/59/UE dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wyraźnie zobowiązać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zidentyfikowania podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grupy oraz aby właściwie rozważyć potencjalne skutki wszelkich planowanych działań dla grupy w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (5) Państwa członkowskie powinny upewnić się, że instytucje dysponują dostateczną zdolnością do pokrycia strat i dokapitalizowania, aby zapewnić sprawne i szybkie pokrywanie strat i dokapitalizowanie przy minimalnym wpływie na stabilność finansową i podatników. Cel ten powinien zostać osiągnięty poprzez zagwarantowanie przestrzegania przez instytucje specyficznego dla danych instytucji minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE.
- (6) Aby dostosować mianowniki wykorzystywane do pomiaru zdolności instytucji do pokrycia strat i dokapitalizowania do mianowników przewidzianych w standardzie dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat, minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i miary ekspozycji wskaźnika dźwigni odpowiedniej instytucji.
- (7) Kryteria kwalifikowalności zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji do celów minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinny zostać ściśle dostosowane do kryteriów w zakresie minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 zgodnie z uzupełniającymi dostosowaniami i wymogami wprowadzonymi w niniejszej dyrektywie. W szczególności niektóre instrumenty dłużne zawierające element o charakterze wbudowanego instrumentu pochodnego, takie jak niektóre strukturyzowane papiery wartościowe, powinny kwalifikować się do celów spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w zakresie, w jakim obejmują one ustaloną lub rosnącą kwotę główną podlegającą zwrotowi w terminie zapadalności znanym z wyprzedzeniem, a z instrumentem pochodnym powiązany jest wyłącznie dodatkowy zysk, który jest uzależniony od wyników składnika aktywów referencyjnych. Biorąc pod uwagę taką kwotę główną, instrumenty te powinny cechować się wysoką zdolnością do pokrycia strat i powinny łatwo podlegać umorzeniu lub konwersji długu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(8) Do zobowiązań użytych w celu spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zalicza się zasadniczo wszystkie zobowiązania z tytułu roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych wierzycieli (zobowiązania niepodporządkowane), chyba że nie spełniają one szczególnych kryteriów kwalifikowalności przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji poprzez skuteczne korzystanie z instrumentu umorzenia lub konwersji długu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość zażądania spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych, w szczególności w przypadku istnienia wyraźnych przesłanek świadczących o tym, że wierzyciele, w odniesieniu do których stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, mogą ponieść straty w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których wysokość przekraczałaby wysokość ewentualnych strat, jakie ponieśliby w ramach postępowania upadłościowego. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, czy należy żądać, by instytucje spełniły minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych, w przypadku gdy kwota zobowiązań wyłączonych z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu osiąga pewien próg w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne spełniające minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Z prawa do zażądania spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych powinno się korzystać w zakresie, w jakim jest to konieczne do tego, by zapobiec sytuacji, w której straty poniesione przez wierzycieli w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, byłyby wyższe niż straty, jakie ponieśliby oni w ramach postępowania upadłościowego. Wszelkie zgłaszane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji żądania podporządkowania instrumentów dłużnych związane z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinny pozostawać bez uszczerbku dla możliwości częściowego spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat za pomocą niepodporządkowanych instrumentów dłużnych zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w zakresie, w jakim jest to dozwolone zgodnie ze standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat. W odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym lub największych banków mających – w ramach grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – aktywa powyżej 100 mld EUR oraz na zasadzie uznaniowej, na podstawie określonych kryteriów oraz z uwzględnieniem przewagi depozytów i braku instrumentów dłużnych w modelu finansowania, ograniczonego dostępu do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych oraz bazowania na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość zażądania, by część minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych – równa poziomowi pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym to poziomie mowa w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE – została spełniona za pomocą zobowiązań podporządkowanych i funduszy własnych, w tym funduszy własnych wykorzystywanych do spełnienia wymogu połączonego bufora kapitałowego, o którym mowa w dyrektywie 2013/36/UE.

Na wniosek podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość obniżenia tego wymogu do wysokości limitu, który stanowi proporcjonalną wartość obniżenia możliwego na mocy art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat ustanowionego w tym rozporządzeniu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności uprawnienie do żądania spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych może być wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie, w jakim ogólny poziom wymaganego podporządkowania w postaci pozycji funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w związku z obowiązkiem spełnienia przez instytucję wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat, minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz, w stosownych przypadkach, wymogu połączonego bufora kapitałowego na mocy dyrektywy 2013/36/UE, nie przekracza poziomu pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, lub wzoru opartego na wymogach ostrożnościowych w ramach filaru 1 i filaru 2 oraz wymogu połączonego bufora kapitałowego, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa.

- (9) Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien umożliwić instytucjom pokrycie oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w momencie utraty rentowności, stosownie do przypadku, oraz dokapitalizowanie instytucji po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny – w oparciu o wybraną przez siebie strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – należycie uzasadnić zastosowany poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz bez zbędnej zwłoki dokonać przeglądu tego poziomu w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE. Poziom ten powinien obejmować sumę kwoty oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiadającej wymogom w zakresie funduszy własnych instytucji i kwotę dokapitalizowania, która po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji umożliwia danej instytucji spełnienie swoich wymogów w zakresie funduszy własnych koniecznych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności zgodnie z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej ekspozycji na ryzyko i miar wskaźnika dźwigni, a instytucje powinny być zobowiązane do jednoczesnego zapewnienia zgodności z poziomami uzyskanymi w rezultacie przeprowadzenia wspomnianych dwóch pomiarów. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien korygować w dół lub w górę kwoty dokapitalizowania w celu uwzględnienia wszelkich zmian wynikających z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien również mieć możliwość zwiększenia kwoty dokapitalizowania, tak by zapewnić dostateczny poziom zaufania rynku do instytucji po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wymagany poziom bufora zaufania rynku powinien umożliwić instytucji dalsze spełnianie warunków otrzymania zezwolenia przez odpowiedni czas, w tym poprzez umożliwienie instytucji pokrycia kosztów związanych z restrukturyzacją jej działalności w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także utrzymanie wystarczającego zaufania rynku. Poziom bufora zaufania rynku powinien zostać ustanowiony w odniesieniu do części wymogu połączonego bufora kapitałowego określonego w dyrektywie 2013/36/UE. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny skorygować w dół poziom bufora zaufania rynku, jeżeli niższy poziom jest adekwatny do zapewnienia wystarczającego zaufania rynku, lub powinny skorygować ten poziom w górę, jeżeli wyższy poziom jest niezbędny do zapewnienia, by, w następstwie działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dany podmiot nadal spełniał warunki uzyskania zezwolenia przez odpowiedni okres i utrzymał wystarczające zaufanie rynku.

- (9a) Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1075 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeanalizować bazę inwestorów w odniesieniu do instrumentów minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych poszczególnych instytucji. W przypadku gdy znaczna część instrumentów minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych danej instytucji jest w posiadaniu inwestorów detalicznych, którzy mogli nie otrzymać odpowiednich informacji na temat odnośnych ryzyk, sam ten fakt może stanowić potencjalną przeszkodę uniemożliwiającą przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednocześnie, w przypadku gdy znaczna część instrumentów w zakresie minimalnych wymogów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych danej instytucji jest w posiadaniu innych instytucji, systematyczny charakter umorzenia lub konwersji również mógłby stanowić potencjalną przeszkodę uniemożliwiającą przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że przeszkoda uniemożliwiająca przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z rozmiaru i charakteru określonej bazy inwestorów, mógłby on zalecić instytucji, by wyeliminowała taką przeszkodę. Jednocześnie w prawie krajowym można by i tak ograniczyć sprzedaż określonych instrumentów i obrót nimi w odniesieniu do określonych inwestorów.
- (10) Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych instytucji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny móc nakładać na globalne instytucje o znaczeniu systemowym specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych obok minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Taki specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać nałożony w przypadku, gdy minimalny wymóg dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat okaże się niewystarczający do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w ramach wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (11) Ustalając poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny brać pod uwagę stopień znaczenia systemowego danej instytucji oraz potencjalny niekorzystny wpływ jej upadłości na stabilność finansową. Organy te powinny uwzględniać konieczność zapewnienia równych warunków działania tak globalnym instytucjom o znaczeniu systemowym, jak i innym porównywalnym instytucjom o znaczeniu systemowym na terenie Unii. Dlatego też minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych instytucji, których nie uznano za globalne instytucje o znaczeniu systemowym, lecz których znaczenie systemowe na terenie Unii jest porównywalne do znaczenia systemowego globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, nie powinien niewspółmiernie odbiegać od poziomu i składu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zasadniczo ustalanego dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.
- (13) Zgodnie z rozporządzeniem nr 575/2013 instytucje kwalifikujące się jako podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać wyłącznie minimalnemu wymogowi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że aby spełnić minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do emisji na rzecz wierzycieli zewnętrznych będących osobami trzecimi kwalifikowalnych instrumentów i pozycji, które zostałyby poddane umorzeniu lub konwersji długu, jeżeli podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałby poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (14) Instytucje niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny spełniać minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym. Potrzeby tych instytucji w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania powinny co do zasady być zaspokajane przez ich odpowiednie podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez bezpośrednie lub pośrednie nabycie przez te podmioty instrumentów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez te instytucje oraz ich umorzenie lub konwersję na instrumenty właścicielskie z chwilą, gdy instytucje te utracą rentowność. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mający zastosowanie do instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być stosowany łącznie i spójnie z wymogami mającymi zastosowanie do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powinno to umożliwić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez poddawania niektórych jej jednostek zależnych restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając tym samym potencjalnie niekorzystnego oddziaływania na rynek. Jeżeli zarówno podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednostka dominująca, jak i jej jednostki zależne mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien móc w pełni uchylić stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mającego zastosowanie do instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zezwolić im na spełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zabezpieczonymi gwarancjami między jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi, które można uruchomić, gdy spełnione zostaną uwarunkowania czasowe równoważne uwarunkowaniom czasowym pozwalającym na umorzenie lub konwersję zobowiązań kwalifikowalnych. Zabezpieczenie gwarancji powinno być wysoce płynne i charakteryzować się minimalnym ryzykiem rynkowym i kredytowym. Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wobec instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być zgodne z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie powinno zmieniać stosunku własności między instytucjami a ich grupą objętą planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po dokapitalizowaniu tych instytucji.

- (14a) Rozporządzenie nr 575/2013 stanowi, że właściwe organy mogą odstąpić od stosowania niektórych wymogów dotyczących wypłacalności i płynności w odniesieniu do instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym, jeżeli zostaną spełnione pewne określone warunki. Aby uwzględnić specyfikę takich sieci współpracy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny także mieć możliwość odstąpienia od stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do takich instytucji kredytowych na warunkach podobnych do warunków określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, jeżeli instytucje kredytowe i organ centralny mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, oraz traktowania ich jako całości przy ocenianiu warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodność z zewnętrznym minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości można zapewnić na różne sposoby w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności poszczególnych grup, wliczając wyłącznie zobowiązania kwalifikowalne organu centralnego albo zobowiązania kwalifikowalne kilku lub wszystkich podmiotów w sieci.
- (15) Aby zapewnić odpowiedni poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organami odpowiedzialnymi za ustalenie poziomu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinny być: organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostki dominującej najwyższego szczebla oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla innych podmiotów wchodzących w skład grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Do rozwiązywania wszelkich sporów między organami uprawniony jest Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁸, z zastrzeżeniem warunków i ograniczeń przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (16) Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny odpowiednio odnosić się do wszelkich przypadków naruszenia minimalnego wymogu w zakresie całkowitej zdolności do pokrycia strat i minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym w stosownych okolicznościach, do wszelkich przypadków naruszenia łącznego poziomu minimalnego wymogu w zakresie całkowitej zdolności do pokrycia strat i łącznego poziomu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a także wymogu połączonego bufora kapitałowego określonego w dyrektywie 2013/36/UE, oraz im zaradzić. Ponieważ naruszenie tych wymogów mogłoby stanowić przeszkodę uniemożliwiającą przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, należy skrócić obowiązujące procedury usuwania przeszkód, by szybko reagować na jakiegokolwiek naruszenia przedmiotowych wymogów. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również móc zakazywać wypłaty niektórych zysków i nakładać na instytucje obowiązek zmiany profili zapadalności instrumentów i pozycji kwalifikowalnych oraz przygotowania i wdrożenia planów w celu przywrócenia poziomu tych wymogów.
- (17) Aby zapewnić przejrzyste stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, instytucje powinny przekazywać swoim właściwym organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdania dotyczące ich minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, poziomów zobowiązań kwalifikowalnych oraz elementów składowych tych zobowiązań, w tym ich profilu zapadalności oraz uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym, oraz regularnie podawać informacje na ten temat do wiadomości publicznej. W przypadku instytucji objętych minimalnym wymogiem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat częstotliwość przekazywania sprawozdań dla organów nadzoru oraz informowania o specyficznym dla danej instytucji minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z niniejszą dyrektywą powinna być skorelowana z częstotliwością przekazywania stosownych danych w odniesieniu do minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewidzianą w rozporządzeniu nr 575/2013.

(18) Wymóg uwzględniania umownego uznania skutków zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w umowach lub instrumentach generujących zobowiązania, które są regulowane przez przepisy prawa państw trzecich, powinien ułatwić i usprawnić proces umarzania lub konwersji tych zobowiązań w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli i dopóki we wszystkich jurysdykcjach państw trzecich nie zostaną przyjęte ustawowe ramy uznawania mające na celu umożliwienie przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wymiarze transgranicznym, uzgodnienia umowne – o ile zostaną one prawidłowo opracowane i powszechnie przyjęte – mogą stanowić możliwe rozwiązanie, do czasu wypracowania ustawowego podejścia na mocy prawa Unii lub zachęt do zawierania umów w ramach prawa Unii. Nawet po wdrożeniu ustawowych ram uznawania uzgodnienia umowne dotyczące uznawania powinny pomóc poszerzyć wiedzę wierzycieli niepodlegających prawu Unii na temat możliwych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do unijnych instytucji na mocy prawa Unii. Mogą mieć jednak miejsce sytuacje, w których instytucje nie mają możliwości włączenia tych postanowień umownych do umów lub instrumentów generujących określone zobowiązania, w szczególności zobowiązania, które nie są wyłączone ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy dyrektywy 2014/59/UE, depozyty gwarantowane lub instrumenty funduszy własnych. Przykładowo w pewnych okolicznościach za niewykonalne można uznać włączenie postanowień dotyczących umownego uznania do umów ustanawiających zobowiązanie, w przypadku gdy w danym państwie trzecim w myśl jego przepisów krajowych instytucja nie może umieścić klauzuli umownego uznania w umowach lub instrumentach generujących zobowiązania, które są regulowane przez przepisy prawa tego państwa trzeciego, jeżeli nie ma ona indywidualnych uprawnień do zmiany postanowień umownych ze względu na to, że są one narzucone przez międzynarodowe protokoły lub opierają się na postanowieniach standardowych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, lub gdy zobowiązanie, które byłoby objęte wymogiem umownego uznania, byłoby uzależnione od naruszenia warunków umowy lub wynikałoby z gwarancji, kontrgwarancji lub innych instrumentów wykorzystywanych w kontekście finansowych operacji handlowych.

Jednak gdy kontrahent odmówi zgody na związanie się klauzulą umownego uznania umorzenia lub konwersji długu, sama taka odmowa nie może zostać uznana za przesłankę niewykonalności.

EUNB powinien opracować projekt standardów technicznych do przyjęcia przez Komisję zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu bardziej precyzyjnego wskazywania przypadków niewykonalności. Na podstawie tego standardu technicznego i gdy jest to zasadne ze względu na specyfikę danego rynku, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa, jeżeli uzna to za konieczne, kategorie zobowiązań, w przypadku których mogą występować przesłanki niewykonalności. W tym kontekście, to instytucja powinna ustalać, czy włączenie klauzuli uznania umorzenia lub konwersji długu do danej umowy lub rodzaju umów jest niewykonalne. Instytucje powinny regularnie przekazywać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji aktualne informacje o postępach we wdrażaniu postanowień dotyczących umownego uznania. W tym kontekście instytucje powinny wskazywać umowy lub rodzaje umów, w odniesieniu do których włączenie klauzuli uznania umorzenia lub konwersji długu jest niewykonalne, oraz podawać powód takiej decyzji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzać oceny podjętych przez instytucję decyzji o niewykonalności włączenia przepisów dotyczących umownego uznania do umów ustanawiających zobowiązanie w rozsądnych ramach czasowych i podejmować stosowane działania, by wyeliminować wszelkie nieprawidłowe oceny i usunąć wszelkie przeszkody uniemożliwiające przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z niewłączeniem przepisów dotyczących umownego uznania. Instytucje powinny być gotowe uzasadnić swoją opinię, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zażąda tego. Ponadto, aby zapewnić brak oddziaływania na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, zobowiązania, w odniesieniu do których nie włączono stosownych przepisów dotyczących umownego uznania, nie powinny kwalifikować się do celów spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

- (20) Przydatne i niezbędne jest dostosowanie uprawnień organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia na ograniczony okres określonych zobowiązań umownych. W szczególności wykonywanie tego uprawnienia powinno być możliwe zanim dany bank zostanie objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a zwłaszcza od momentu, gdy stwierdzono, że dany bank jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością. Przykładowo uprawnienie to umożliwiłoby organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapobieżenie dalszemu pogorszeniu kondycji finansowej danego banku, co może m.in. wynikać z wypływu płynności, a także ustalenie, czy zachodzą warunki objęcia banku restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz wybranie najbardziej odpowiednich instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zawieszenie powinno obowiązywać nie dłużej niż 2 dni robocze. Do chwili upłynięcia tego maksymalnego terminu, po podjęciu decyzji o uruchomieniu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zawieszenie może być w dalszym ciągu stosowane. Aby uprawnienie do moratorium było stosowane w sposób proporcjonalny, organy powinny mieć możliwość elastycznego dopasowywania zakresu moratorium do potrzeb w konkretnym przypadku. Powinny one również mieć możliwość zezwalania na pewne płatności w poszczególnych przypadkach; w szczególności chodzi o wydatki administracyjne instytucji. Uprawnienie to może mieć również zastosowanie do kwalifikujących się depozytów. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien jednak szczegółowo ocenić adekwatność stosowania zawieszenia w odniesieniu do pewnych kwalifikujących się depozytów, zwłaszcza depozytów gwarantowanych osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, a także zbadać, czy zastosowanie zawieszenia wobec takich depozytów będzie się wiązało z ryzykiem wystąpienia poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych.

W tym kontekście organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również rozważyć – także w oparciu o plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji – sytuację, w której instytucja ta nie zostałaby ostatecznie postawiona w stan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale byłaby objęta likwidacją na mocy krajowych przepisów upadłościowych, i w takich przypadkach powinny wprowadzić rozwiązania, jakie uważają za odpowiednie, służące zapewnieniu odpowiedniej koordynacji działań z odnośnymi organami krajowymi oraz zagwarantowaniu, by moratorium nie obniżyło skuteczności procesu likwidacji na mocy krajowych przepisów upadłościowych. Aby zapewnić, by w trakcie okresu zawieszenia deponenti nie doświadczali trudności finansowych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stwierdzić, że mają oni prawo do wypłacania pewnej dziennej kwoty.

Uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy nie powinny mieć zastosowania do zobowiązań względem systemów ani uczestników systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, kontrahentów centralnych i banków centralnych, w tym kontrahentów centralnych będących osobami trzecimi uznanymi przez ESMA. Dyrektywa 98/26/WE zmniejsza ryzyko związane z udziałem w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności zmniejszając zakłócenia w razie niewypłacalności uczestnika takiego systemu. Dla zapewnienia odpowiedniego działania tych zabezpieczeń w sytuacjach kryzysowych przy zachowaniu odpowiedniego poziomu pewności dla operatorów systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych i innych uczestników rynku, należy zmienić dyrektywę 2014/59/UE w taki sposób, by stanowiła, że środek w zakresie zapobiegania kryzysom lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego jako takie nie powinny być uznawane za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że są nadal wykonywane istotne zobowiązania wynikające z umowy. Żaden przepis dyrektywy 2014/59/UE nie powoduje jednak uszczerbku dla działania systemu określonego na mocy dyrektywy 98/26/WE lub prawa do ochrony zabezpieczenia gwarantowanego przez tę samą dyrektywę.

(20a) Jednym z kluczowych aspektów skutecznego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zapewnienie, by – po objęciu instytucji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jej kontrahenci w ramach umów na instrumenty pochodne i w ramach innych umów finansowych nie mogli zlikwidować swoich pozycji wyłącznie w wyniku objęcia tej instytucji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zezwala się zawieszać zobowiązania do płatności lub dostawy należne na mocy umowy z instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, organy te są też uprawnione do ograniczenia praw kontrahentów do zamknięcia, przyspieszenia wykonania lub rozwiązania w innej formie umów finansowych. Wymagania te nie mają bezpośredniego zastosowania do umów regulowanych prawem państwa trzeciego. W związku z tym, że nie istnieją ustawowe ramy uznawania w wymiarze transgranicznym, państwa członkowskie powinny nałożyć na instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wymóg włączania do stosownych umów finansowych postanowienia umownego uznającego, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zastosować wobec nich uprawnienia do zawieszenia lub ograniczenia ich praw i zobowiązań oraz do objęcia ich wymogami przewidzianymi w art. 68, tak jakby dana umowa finansowa była regulowana przepisami prawa odośnego państwa członkowskiego. W celu ograniczenia ryzyka wystąpienia efektu domina, państwa członkowskie mogą wymagać, by jednostki dominujące zapewniły, aby jednostki zależne z państw trzecich będące instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi (lub które byłyby firmami inwestycyjnymi, gdyby siedziba ich zarządu znajdowała się w odośnym państwie członkowskim) lub instytucjami finansowymi zmieniły swoje umowy finansowe, które są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez jednostkę dominującą lub które obejmują wzajemne prawa w przypadku niewykonania zobowiązań względem jednostki dominującej.

- (26) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie określenie jednolitych przepisów dotyczących ram w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skalę działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (27) Aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na transpozycję i zastosowanie niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny mieć osiemnaście miesięcy na transpozycję niniejszej dyrektywy do swojego prawa krajowego, licząc od daty jej wejścia w życie. Niemniej jednak przepisy dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej powinny być stosowane od dnia 1 stycznia 2024 r. w celu zapewnienia, aby instytucje w całej Unii miały odpowiednio dużo czasu, żeby osiągnąć wymagany poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w sposób uporządkowany,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE

- 2) w art. 2 ust. 1 pkt 70) i 71), art. 36 ust. 4 lit. d), art. 37 ust. 10 lit. a), art. 44 ust. 3 i 4, art. 44 ust. 5 lit. a), art. 46, art. 47 ust. 1 lit. b) ppkt (ii), art. 48, art. 63 ust. 1 lit. e), f) i j), art. 66 ust. 4 oraz załączniku sekcja B pkt 6) i 17) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;
- 3) w art. 2 ust. 1 dodaje się następujący punkt:
„71a) »zobowiązania kwalifikowalne« oznaczają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają – stosownie do sytuacji – warunki określone w art. 45b lub w art. 45g ust. 3 lit. a);”;

4) w art. 2 ust. 1 dodaje się następujące pkt 83a), 83b) i 83c):

83a) »podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:

- a) podmiot mający siedzibę w Unii, wskazany przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub
- b) instytucję niebędącą częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, w odniesieniu do której w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonym zgodnie z art. 10 przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

83b) »grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:

a) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne, które nie są:

- (i) same podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub
- (ii) jednostkami zależnymi innych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

(iii) podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które nie wchodzą w skład grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich jednostki zależne;

b) instytucje kredytowe powiązane z organem centralnym, organ centralny oraz wszelkie instytucje będące pod kontrolą organu centralnego, jeżeli jeden z tych podmiotów jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

83c) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt (132) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

4a) w art. 10 ust. 6 dodaje się następujący akapit:

„Przeglądu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje się, stosownie do przypadku, po zrealizowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59.

Przy ustalaniu terminów, o których mowa w art. 10 ust. 7 lit. o) i p), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia termin spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 104b dyrektywy 2013/36/UE.”;

4b) art. 10 ust. 7 lit. o) otrzymuje brzmienie:

„o) wymogi o których mowa w art. 45g i 45f oraz , w stosownych przypadkach, termin osiągnięcia tego poziomu;”;

4c) art. 10 ust. 7 lit. p) otrzymuje brzmienie:

„p) jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje art. 45b ust. 3, termin osiągnięcia zgodności przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

4d) w art. 10 ust. 7 dodaje się następujący akapit:

„Przy ustalaniu terminów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. o) i p), w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia się, by terminy te były odpowiednie i uwzględniały:

(i) przewagę depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;

(ii) ograniczony dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;

(iii) bazowanie na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f.”;

5) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych i po konsultacjach z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla istotnych oddziałów, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, sporządzały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje się środki, które należy podjąć wobec następujących podmiotów:

- a) unijnej jednostki dominującej;
- b) jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych w Unii;
- c) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d); oraz
- d) z zastrzeżeniem przepisów tytułu VI – jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych poza Unią.

Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdej grupy określa się następujące elementy:

- a) podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) grupy objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

6) art. 12 ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają zostać podjęte w odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach scenariuszy przewidzianych w art. 10 ust. 3, oraz skutki wspomnianych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jednostki dominującej i instytucji zależnych;

b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające osobie trzeciej nabycie całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

7) art. 12 ust. 3 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) określa wszelkie dodatkowe działania, nieujęte w niniejszej dyrektywie, jakie właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają podjąć w odniesieniu do podmiotów należących do grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

8) w art. 12 ust. 3 dodaje się następującą lit. a1):

„a1) jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutki tych działań dla:

(i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) innych grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;

9) w art. 13 ust. 4 po akapicie pierwszym dodaje się następujący akapit:

„Jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planowanie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. a1), uwzględnia się we wspólnej decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym.”;

10) art. 13 ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną, który wyrazi sprzeciw wobec grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, samodzielnie podejmuje decyzję oraz w stosownych przypadkach wskazuje podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składającej się z podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z takich indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

11) art. 16 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja tej grupy poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należących do tej grupy oraz wykonanie w odniesieniu do tych podmiotów uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając w możliwie największym zakresie wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemów finansowych – w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system – w państwach członkowskich, w których są zlokalizowane podmioty powiązane lub oddziały grupy, lub w innych państwach członkowskich lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy można je rozdzielić w rozsądnym terminie lub w inny sposób. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowo powiadamiają EUNB, jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.”;

12) w art. 16 dodaje się następujący ust. 4:

„Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy, o których mowa w ust. 1, poddały ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem. Oprócz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy przeprowadza się ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym i która jest przeprowadzana w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.”;

12a) po art. 16 dodaje się następujący nowy art. 16a:

„Artykuł 16a

Uprawnienie do zakazania wypłat niektórych zysków

1) Jeżeli podmiot spełnia jednocześnie wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE oraz w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, ale nie spełnia wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE i, jednocześnie:

(i) wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz

(ii) wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d, jeżeli są one obliczone zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy,

organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu ma prawo zakazać mu wypłaty zysków – zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 i 3, powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA), obliczonej zgodnie z ust. 4 – dokonywanej w drodze dowolnego z następujących działań:

- a) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I;
- b) podejmowanie zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych czy też wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do płatności zostało podjęte w okresie, gdy podmiot nie spełniał wymogów połączonego bufora;
- c) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

W przypadku gdy dany podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie powiadamia o tym naruszeniu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu, po konsultacji z właściwym organem, bez zbędnej zwłoki ocenia, czy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę poniższe elementy:

- a) przyczyny, czas trwania i wagę tego naruszenia oraz jego wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zmiany w sytuacji finansowej podmiotu oraz prawdopodobieństwo, że w najbliższej przyszłości, może on spełnić warunek, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a);
- c) szanse na to, że w rozsądnym terminie podmiot będzie w stanie zapewnić zgodność z wymogami, o których mowa w ust. 1;
- d) w przypadku gdy podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności ani zapadalności ustanowionych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 45b lub art. 45g ust. 3, niezależnie od tego czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku;
- e) czy wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest najbardziej adekwatnym i proporcjonalnym sposobem na zaradzenie sytuacji podmiotów, zważywszy na ewentualny wpływ tej sytuacji zarówno na warunki finansowania, jak i na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza kolejne oceny tego, czy należy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, co najmniej raz na miesiąc w trakcie utrzymywania się naruszenia tak długo, jak dany podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli sześć miesięcy po stosownym powiadomieniu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że dany podmiot nadal znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1, wykonuje on – po konsultacji ze stosownym właściwym organem – uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, chyba że stwierdzi on, że spełnione są co najmniej dwa z następujących warunków:

- (i) naruszenie wynika z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, co powoduje silne napięcia na rynku w różnych segmentach rynków finansowych;
- (ii) zakłócenia, o których mowa w ppkt (i), powodują nie tylko zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych danego podmiotu lub większe koszty dla tego podmiotu, ale prowadzą też do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym dany podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na rynkach;
- (iii) zamknięcie rynku, o którym mowa w ppkt (ii), dotyczy nie tylko odnośnego podmiotu, ale licznych innych podmiotów;
- (iv) zakłócenia, o których mowa w ppkt (i), uniemożliwiają danemu podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w ilości, która byłaby wystarczająca do zaradzenia naruszeniu;
- (v) wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, wywołuje negatywne skutki dla części sektora bankowego, co może osłabić stabilność finansową.

W przypadku zastosowania wyjątku, o którym mowa w poprzednim ustępie, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia właściwy organ o swojej decyzji i podaje pisemne wyjaśnienie swojej oceny.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co miesiąc przeprowadza kolejną ocenę warunków opisanych w poprzednim ustępie, aby ocenić, czy wyjątek może być stosowany.

4. M-MDA oblicza się jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika określonego zgodnie z ust. 6. Od M-MDA odejmuje się wszelkie działania, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c).

5. Suma, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z:

- a) zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub płatności związanych z działaniami, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

oraz

- b) zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub płatności związanych z działaniami, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

pomniejszonych o

- c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) oraz b) niniejszego ustępu zostały zatrzymane.

6. Współczynnik ustala się w następujący sposób:

- a) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia żadnego z wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i na mocy art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0;

- b) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia żadnego z wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i na mocy art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,2;
- c) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia żadnego z wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy z art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i na mocy art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,4;
- d) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,6.

Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu połączonego bufora obliczane są w następujący sposób:

$$\text{Dolny kres kwartyli} = \frac{\text{Wymóg bufora wskaźnika dźwigni}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Górny kres kwartyli} = \frac{\text{Wymóg bufora wskaźnika dźwigni}}{4} \times Qn$$

«Q_n» oznacza numer porządkowy danego kwartyła.”;

12aa) w art. 17 termin „instytucja” zastępuje się terminem „podmiot”;

13) w art. 17 ust. 3 dodaje się następujący akapit:

„W terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia wystosowanego zgodnie z ust. 1 podmiot przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków zapewniających przestrzeganie przez tę instytucję przepisów art. 45f lub 45g oraz spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, wraz z terminami ich wdrożenia, jeżeli istotna przeszkoda uniemożliwiająca przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z sytuacji, gdy:

- a) podmiot spełnia jednocześnie wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE oraz w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, a jednocześnie nie spełnia wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy; lub
- b) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d.

Termin wdrożenia zaproponowanych środków uwzględnia przyczyny zaistnienia odnośnej przeszkody. Po konsultacjach z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają wspomnianą istotną przeszkodę.”;

- 14) w art. 17 ust. 5 dodaje się następującą lit. h1):
„h1) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z art. 45fg lub 45g, wyrażonej jako łączna kwota ekspozycji na ryzyko obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z wymogiem, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, oraz z wymogami, o których mowa w art. 45f lub 45g, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;
- 15) w art. 17 ust. 5 dodaje się następującą lit. j1):
„j1) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do zmiany profilu zapadalności instrumentów funduszy własnych po otrzymaniu zgody właściwego organu oraz zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45b, lub pozycji, o których mowa w art. 45g ust. 3 lit. a) i b), w celu zapewnienia ciągłej zgodności z art. 45f lub 45g.”;
- 16) w art. 17 ust. 5 lit. i) i j) wyrazy „art. 45” zastępuje się wyrazami „art. 45f i 45g”;
- 17) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie:
„1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych, po konsultacjach z kolegium organów nadzoru i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, analizują ocenę wymaganą na mocy art. 16 w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmują wszelkie zasadne kroki, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą stosowania środków określonych zgodnie z art. 17 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich jednostek zależnych będących podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1, wchodzącymi w skład grupy.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które przedstawia go jednostkom zależnym podlegającym ich nadzorowi, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacjach z właściwymi organami i zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy oraz w odniesieniu do grup objętych planami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W sprawozdaniu rozważa się wpływ na model biznesowy danej instytucji oraz zaleca proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem danego organu są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia wspomnianych przeszkód.

Jeżeli wspomniana przeszkoda uniemożliwiająca przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy wynika z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o którym mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia w swojej ocenie o tej przeszkodzie unijną jednostkę dominującą, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla instytucji zależnych tego podmiotu.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania unijna jednostka dominująca może przedstawić uwagi i zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące usunięciu przeszkód wskazanych w sprawozdaniu.

Jeżeli wspomniane przeszkody wynikają z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o którym mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia wystosowanego zgodnie z ust. 2 unijna jednostka dominująca przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków – wraz z terminami ich wdrożenia – zapewniających przestrzeganie przez ten podmiot przepisów art. 45f lub 45g wyrażone jako łączna kwota ekspozycji na ryzyko obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownym przypadku, spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, a także wymogów, o których mowa w art. 45 f lub 45g, wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Termin wdrożenia zaproponowanych środków uwzględnia przyczyny zaistnienia odnośnej przeszkody. Po konsultacjach z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają wspomnianą istotną przeszkodę.

4. Informacje o wszelkich środkach zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą przekazywane są przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, po konsultacjach z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej ustalenia istotnych przeszkód i, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia tych przeszkód, w której to decyzji uwzględnia się ewentualny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

5. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie czterech miesięcy od daty przedstawienia wszelkich uwag przez unijną jednostkę dominującą. W przypadku gdy unijna jednostka dominująca nie przedstawiła żadnych uwag, wspólna decyzja jest podejmowana w ciągu jednego miesiąca od upływu czteromiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 3.

Wspólną decyzję dotyczącą przeszkody uniemożliwiającej przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikającej z sytuacji, o której mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, podejmuje się w terminie dwóch tygodni od daty przedstawienia wszelkich uwag przez unijną jednostkę dominującą zgodnie z ust. 3.

Wspólną decyzję uzasadnia się i wydaje w postaci dokumentu, który to dokument grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje unijnej jednostce dominującej.

Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 5, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli są to różne organy, samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą stosownych środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy.

Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje tę decyzję unijnej jednostce dominującej.

Jeżeli w odpowiednim okresie, o którym mowa w ust. 5, którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę wymienioną w ust. 9 niniejszego artykułu do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni okres, o którym mowa w ust. 5, uznaje się za fazę postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni okres, o którym mowa w ust. 5, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6a. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 5, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla danego podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą stosownych środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie i uwzględnia opinie i zastrzeżenia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla innych podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Stosowne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują tę decyzję podmiotowi objętemu planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli na koniec odpowiedniego okresu, o którym mowa w ust. 5, którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni okres, o którym mowa w ust. 5, uznaje się za fazę postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni okres, o którym mowa w ust. 5, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmują decyzje o stosownych środkach, jakie mają podjąć jednostki zależne na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 17 ust. 4. Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja jest przekazywana odnośnej jednostce zależnej oraz odnośnemu podmiotowi objętemu planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwemu dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli są to różne organy.

Jeżeli na koniec odpowiedniego okresu, o którym mowa w ust. 5, którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni okres, o którym mowa w ust. 5, uznaje się za fazę postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni okres, o którym mowa w ust. 5, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.”;

20) art. 32 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, lub środki organów nadzoru, w tym środki wczesnej interwencji bądź obniżenie wartości lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45g ust. 3 lit. a), zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w stosunku do instytucji, mogły w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji.”;

20a) dodaje się następujący art. 32a:

„Artykuł 32a

Warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym

Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podejmować działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do organu centralnego i wszystkich powiązanych instytucji kredytowych, jeżeli ten organ centralny i te powiązane instytucje kredytowe, jako całość, spełniają warunki określone w art. 32 ust. 1.”;

21) art. 33 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy podmiot spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.

3. Jeżeli instytucje zależne spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej finansowej spółki holdingowej, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowi, że pośredniczącą finansową spółkę holdingową wskazuje się jako podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej finansowej spółki holdingowej. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmowały działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną.

4. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu i niezależnie od tego, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), nie spełnia warunków określonych w art. 32 ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jeżeli spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:

- a) podmiot jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) co najmniej jedna jednostka zależna tego podmiotu będąca instytucją, lecz niebędąca podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1;

c) aktywa i zobowiązania takich jednostek zależnych są takiej natury, że ich upadłość stanowi zagrożenie dla całej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz konieczne jest podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w celu przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich jednostek zależnych będących instytucjami albo w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości.”;

21a) dodaje się następujący art. 33a:

„Artykuł 33a

Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań

„1. Państwa członkowskie ustanawiają, że ich odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy, których stroną jest instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), gdy – po tym, jak stwierdzono, że dany podmiot lub dana instytucja są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) – dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanowi, że musi wykonać swoje uprawnienie do zawieszenia w celu uniknięcia dalszego pogorszenia kondycji finansowej instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub w celu stwierdzenia, czy spełnione są warunki przewidziane w art. 32 ust. 1 lit. b) i c), lub w celu wybrania najodpowiedniejszych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję o wykonaniu swojego uprawnienia do zawieszenia w celu uniknięcia dalszego pogorszenia kondycji finansowej danej instytucji lub w celu stwierdzenia, czy spełnione są warunki przewidziane w art. 32 ust. 1 lit. b) i c), po zasięgnięciu opinii stosownego właściwego organu, który musi odnieść się do tej opinii w odpowiednim czasie tak, by uniknąć okresowych wpływów płynności.

2. Żadne zawieszenia na podstawie ust. 1 nie mają zastosowania do zobowiązań do płatności i dostawy względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i banków centralnych.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy oraz do określenia zakresu tego uprawnienia stosownie do potrzeb w konkretnym przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji szczegółowo oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty, zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 2) dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Wykonując uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zdecydować, by deponenti mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej.

3. Okres obowiązywania zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, powinien być jak najkrótszy i nie może przekraczać minimalnego okresu, jaki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za bezwzględnie konieczny do celów wskazanych w ust. 1 niniejszego artykułu, a w żadnym wypadku nie może być dłuższy niż okres rozpoczynający się w momencie opublikowania powiadomienia o zawieszeniu na podstawie ust. 7 upływający o północy w państwie członkowskim organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji lub danego podmiotu na koniec następnego dnia roboczego po tej publikacji.

4. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych, oraz analizują istniejące przepisy krajowe, a także uprawnienia nadzorcze i sądownicze, by zapewnić ochronę praw wierzycieli i równe traktowanie wierzycieli w postępowaniach upadłościowych. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają w szczególności możliwość objęcia danej instytucji lub danego podmiotu postępowaniem upadłościowym na poziomie krajowym w związku ze stwierdzeniem przewidzianym w art. 32 ust. 1 lit. b) i wprowadzają rozwiązania, jakie uważają za odpowiednie, służące zapewnieniu odpowiedniej koordynacji działań z krajowymi organami administracyjnymi lub sądowymi.

5. Jeżeli zobowiązania instytucji do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszone na mocy ust. 1, zobowiązania kontrahentów tej instytucji do płatności lub dostawy wynikające z tej umowy zawiesza się na ten sam okres.

6. Termin zobowiązania do płatności lub dostawy, który przypadłby podczas okresu zawieszenia na mocy ust. 1, upływa natychmiast po wygaśnięciu tego okresu zawieszenia.

7. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie powiadamiały instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), oraz organy, o których mowa w art. 83 ust. 2 lit. a)–h), o zamiarze wykonania uprawnienia do zawieszenia niektórych zobowiązań po tym, jak stwierdzono, że dana instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) oraz przed podjęciem stosownej decyzji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje lub zapewnia publikację polecenia lub instrumentu, za pomocą których zobowiązania zostają zawieszone na podstawie niniejszego artykułu, oraz warunki i okres obowiązywania zawieszenia wprowadzonego na podstawie środków, o których mowa w art. 83 ust. 4.

8. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów zawartych w prawie krajowym państw członkowskich przyznających uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy zanim stwierdzono, że dana instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a), lub uprawnienia, które mają zastosowanie do instytucji przeznaczonych do objęcia procedurą likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego i które mają szerszy zakres i dłuższy okres obowiązywania niż te przewidziane w niniejszym artykule. Uprawnienia takie wykonuje się zgodnie z zakresem, okresem obowiązywania i warunkami przewidzianymi w stosownych przepisach krajowych. Warunki przewidziane w niniejszym artykule nie naruszają warunków dotyczących takiego uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy.

9. Państwa członkowskie ustanawiają, że – w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) na podstawie ust. 1 – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również wykonać uprawnienie do ograniczenia zabezpieczonym wierzycielom instytucji w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji lub podmiotu; ograniczenie to miałoby ten sam okres obowiązywania. Zastosowanie mają przepisy art. 70 ust. 2–4.

10. Państwa członkowskie ustanawiają, że – w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) na podstawie ust. 1 – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również wykonać uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy zawartej z daną instytucją względem dowolnej ze stron tej umowy; zawieszenie to miałoby ten sam okres obowiązywania. Zastosowanie mają przepisy art. 71 ust. 2–8.

11. W przypadku gdy – po stwierdzeniu, że dana instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonał jedno z uprawnień na podstawie ust. 1, 9 lub 10 niniejszego artykułu oraz gdy w odniesieniu do tej instytucji podjęto następnie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonuje w odniesieniu do tej instytucji swoich uprawnień na podstawie art. 69 ust. 1, art. 70 ust. 1 lub art. 71 ust. 1.”;

22) art. 44 ust. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub ich uczestników i powstałych w wyniku udziału w takim systemie lub względem kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA;”;

22a) w art. 44 ust. 2 dodaje się następującą lit. h):

„h) zobowiązań wobec instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale same nie są podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez względu na ich terminy zapadalności, z wyjątkiem przypadków gdy te zobowiązania mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania na podstawie stosownych przepisów krajowych ustalających hierarchię roszczeń mających zastosowanie w dniu transpozycji niniejszej dyrektywy.

Jeżeli zastosowanie ma poprzedni akapit, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla stosownej jednostki zależnej, która nie jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, czy kwota instrumentów zgodnych z art. 45g ust. 3 jest wystarczająca do wsparcia realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

22b) w art. 44 ust. 3 po ostatnim akapicie dodaje się następujący akapit:

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważnie oceniają, czy zobowiązania wobec instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy i które są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, powinny zostać wyłączone lub częściowo wyłączone na podstawie lit. a)–d) niniejszego ustępu w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

23) art. 45 zastępuje się następującymi artykułami:

„Artykuł 45

Stosowanie i obliczanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), zawsze spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane na mocy art. 45–45h i zgodnie z tymi artykułami.

2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1, oblicza się – stosownie do przypadku – zgodnie z art. 45c ust. 3, 3a lub 4 jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych i wyraża się jako odsetek:

a) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

b) miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 45a

Wyłączenie ze stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Niezależnie od art. 45 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwalniają z wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, instytucje zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, jeżeli spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu procedur stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42, określonych dla tych instytucji;
- b) takie krajowe postępowania upadłościowe lub inne typy procedur zapewnią, by wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Instytucje zwolnione z wymogu określonego w art. 45 ust. 1 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 45f ust. 1.

Artykuł 45b

Zobowiązania kwalifikowalne podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zobowiązania kwalifikowalne włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w przypadku, gdy spełniają one warunki, o których mowa w art. 72a, z wyjątkiem sytuacji opisanej w art. 72b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli w niniejszej dyrektywie jest mowa o wymogach określonych w art. 92a lub 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na zobowiązania kwalifikowalne do celu tych artykułów składają się zobowiązania kwalifikowalne zdefiniowane w art. 72k rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i określone zgodnie z tytułem I część druga rozdział 5a tego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od art. 72a ust. 2 lit. l) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych posiadających cechy instrumentów pochodnych, takich jak strukturyzowane papiery wartościowe, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) kwota główna zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego jest znana z wyprzedzeniem w momencie emisji, jest stała lub rosnąca, a posiadane przez ten instrument cechy instrumentów pochodnych nie mają na nią wpływu, lub instrument dłużny zawiera postanowienie umowne, które określa kwotę roszczenia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) pozycja zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego lub wbudowanego instrumentu pochodnego może być wyceniana codziennie w drodze odniesienia do aktywnego, płynnego rynku dwustronnego w przypadku równoważnego instrumentu bez ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 // lub instrument dłużny zawiera klauzulę umowną, która określa kwotę roszczenia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) instrument dłużny, w tym posiadane przez niego cechy instrumentu pochodnego, nie jest przedmiotem żadnej umowy o kompensowaniu zobowiązań, a jego wycena nie podlega przepisom art. 49 ust. 3.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w części odpowiadającej kwocie, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a).

2a. Zobowiązania wyemitowane przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii będącą częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że spełniono wszystkie następujące warunki:

- a) zobowiązania te zostały wyemitowane zgodnie z art. 45g ust. 3 lit. a);
- b) wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do tych zobowiązań zgodnie z art. 59 lub 62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) zobowiązania te nie przekraczają kwoty określonej w wyniku odliczenia kwoty, o której mowa w ppkt (i), od kwoty, o której mowa ppkt (ii):
 - i. suma zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabytych bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z art. 45g ust. 3 lit. b);
 - ii. kwota wymagana zgodnie z art. 45g ust. 1.

3. Bez uszczerbku dla minimalnego wymogu określonego w art. 45c ust. 3a i art. 45d ust. 1 lit. a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by część wymogu, o którym mowa w art. 45f równa 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, musiała zostać spełniona przez podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegające art. 45c ust. 3a i 3b za pomocą funduszy własnych i instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia. Na wniosek podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zezwolić na to, by poziom niższy niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lecz wyższy niż kwota wynikająca z zastosowania wzoru $(1-X1/X2) \times 8 \%$ całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, został spełniony przez podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegające art. 45c ust. 3a i 3b za pomocą funduszy własnych i instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki określone w art. 72b ust. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, gdzie – z poszanowaniem wysokości limitu, który stanowi proporcjonalną wartość obniżenia możliwego na mocy art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

$X1 = 3,5 \%$ łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

$X2 =$ kwota wynikająca z sumy (i) 18 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz (ii) wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE.

4. W przypadku podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są ani globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, ani podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 3a i 3b, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, że część wymogu, o którym mowa w art. 45f – do wysokości 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, danego podmiotu, lub do kwoty wynikającej z zastosowania wzoru, o którym mowa w ust. 6, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – musi zostać spełniona za pomocą funduszy własnych i instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w ust. 1 i 2, mają taki sam stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w krajowym postępowaniu upadłościowym jak niektóre zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3;
- b) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3, wierzyciele, którym przysługują roszczenia wynikające z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego;
- c) kwota zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, by wierzyciele, o których mowa w lit. b), nie ponosili strat wyższych niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, które najprawdopodobniej zostaną wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3, wynosi łącznie ponad 10 % tej klasy, ocenia ryzyko, o którym mowa w akapicie drugim lit. b).

5. Do celów ust. 3 i 4 do całkowitej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.

Fundusze własne podmiotu wykorzystane do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, są kwalifikowalne do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 3 i 4.

6. W drodze odstępstwa od ust. 3 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zadecydować, że wymóg, o którym mowa w art. 45f, musi zostać spełniony przez podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegające art. 45c ust. 3a lub 3b za pomocą instrumentów, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, w zakresie, w jakim suma tych instrumentów i funduszy własnych danego podmiotu wynikających z jego obowiązku spełnienia wymogów, o których mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 45c ust. 3a oraz art. 45f nie przekracza – w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – wysokości 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, danego podmiotu, lub kwoty wynikającej z zastosowania wzoru $Ax2+Bx2+C$, gdzie A, B i C oznaczają następujące kwoty:

A = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (filar 1)

B = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE (filar 2R)

C = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE (wymóg połączonego bufora kapitałowego).

7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienie, o którym mowa w ust. 6, wobec podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 3a lub 3b, które spełniają jeden z warunków określonych poniżej, i tak długo, jak liczba zidentyfikowanych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 30 % wszystkich podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 3a lub 3b, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa wymóg, o którym mowa w art. 45f:

a) wymóg, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, odzwierciedla fakt, że dany podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podlegający art. 45c ust. 3a lub 3b znajduje się pośród 20 % instytucji narażonych na największe ryzyko, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa wymóg, o którym mowa w art. 45, lub

b) w przypadku gdy w wyniku uprzednio przeprowadzonej stosownej oceny wskazano znaczące przeszkody uniemożliwiające przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz:

(i) po wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 17 ust. 5, w terminie wymaganym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podjęto żadnych działań naprawczych, lub

(ii) wskazanej znaczącej przeszkody nie można wyeliminować poprzez wykonanie któregośkolwiek z uprawnień, o których mowa w art. 17 ust. 5, oraz wykonanie uprawnień, o których mowa w ust. 6, częściowo lub w pełni skompensowałoby negatywny wpływ danej przeszkody na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub

c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że wykonalność i wiarygodność preferowanej przez podmiot strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone, wzięwszy pod uwagę wielkość danego podmiotu, wzajemne powiązania, charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez ten podmiot działalności, jego status prawny i strukturę własnościową.

Do celów limitu, o którym mowa w akapicie pierwszym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaokrągla wynikającą z obliczeń liczbę w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Państwa członkowskie mogą – biorąc pod uwagę specyfikę swojego krajowego sektora bankowego, w tym w szczególności liczbę podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 3a lub 3b, dla których krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa wymóg, o którym mowa w art. 45f – ustalić wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym na poziomie wyższym niż 30 %.

8. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 4 i 6, w porozumieniu z właściwym organem.

Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 4 i 6, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą także pod uwagę:

a) głębokość rynku dla instrumentów danej instytucji, o których mowa w akapicie pierwszym, wycenę takich istniejących instrumentów oraz czas potrzebny do zrealizowania wszelkich transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym;

- b) kwotę instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż jeden rok od daty decyzji w sprawie nałożenia wymogu, z myślą o dokonaniu korekt ilościowych względem wymogu, o którym mowa w akapicie pierwszym;
- c) dostępność i kwotę instrumentów, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) fakt, czy kwota zobowiązań wyłączonych ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3, które to zobowiązania – w ramach standardowego postępowania upadłościowego – mają taki sam stopień uprzywilejowania jak zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub niższy, jest istotna w porównaniu z zobowiązaniami kwalifikowalnymi i funduszami własnymi danej instytucji.
- Jeżeli kwota wyłączonych zobowiązań, o których mowa w lit. d), nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych danej instytucji, uznaje się, że wyłączona kwota nie jest istotna. Powyżej tego progu istotność kwoty zobowiązań wyłączonych oceniają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) model biznesowy danego podmiotu, jego model finansowania, profil ryzyka, a także jego stabilność i zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę;
- f) wpływ ewentualnych kosztów restrukturyzacji na dokapitalizowanie podmiotu.

Określanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Po konsultacji z właściwym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) konieczność zapewnienia – w stosownych przypadkach – by podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami, lecz nie podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do tego, by – w przypadku zastosowania wobec nich, odpowiednio, instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub uprawnień do umorzenia i konwersji – zapewnić pokrycie strat oraz przywrócenie łącznego współczynnika kapitałowego i wskaźnika dźwigni odpowiednich podmiotów do poziomu niezbędnego do tego, by umożliwić im dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowanie działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- c) konieczność zapewnienia, by – w przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano możliwość wyłączenia określonych klas zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 3 lub możliwość przeniesienia ich w całości na odbiorcę w ramach częściowego przeniesienia – podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał inne zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do zapewnienia możliwości pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego lub, w stosownych przypadkach, wskaźnika dźwigni podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do poziomu niezbędnego do tego, by umożliwić temu podmiotowi dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowanie działalności, na którą uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- d) wielkość, model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka podmiotu;
- f) zakres, w jakim upadłość danego podmiotu wywarłaby niekorzystny wpływ na stabilność finansową, w tym również z powodu wzajemnych powiązań tego podmiotu z innymi instytucjami lub podmiotami lub z resztą systemu finansowego poprzez efekt domina względem innych instytucji lub podmiotów.

2. Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że przeprowadzone ma zostać działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z odpowiednimi scenariuszami, o których mowa w art. 10 ust. 3, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, równa się kwocie wystarczającej do zapewniania, by:

- a) spodziewane straty, które może ponieść podmiot, zostały w pełni pokryte (»pokrycie strat«);
- b) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami, lecz niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostały dokapitalizowane do takiego poziomu, który umożliwi im dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia i wykonywanie działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2014/65/UE lub przepisami równoważnymi przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok (»dokapitalizowanie«).

Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określono, że podmiot ma zostać zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego lub w ramach innych równoważnych procedur krajowych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy uzasadnione jest ograniczenie wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla tego podmiotu, tak by wymóg ten nie przekraczał kwoty wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a).

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w szczególności ocenia ograniczenie, o którym mowa w poprzednim akapicie, pod względem jego ewentualnego wpływu na stabilność finansową i możliwość wywołania efektu domina w systemie finansowym.

3. W przypadku podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwota, o której mowa w ust. 2, składa się z następujących elementów:

a) sumy:

(i) wysokości strat, które wymagałyby pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE;

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z dotyczącym jej wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym jej wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, na skonsolidowanym poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) sumy:

(i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej poziomowi wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji wskaźnika dźwigni.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości stosownej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub kwoty ekspozycji wskaźnika dźwigni, skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu określenia wymogu mającego zastosowanie do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po wdrożeniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dany podmiot utrzymał wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok («bufor zaufania rynku»).

W przypadku gdy zastosowanie ma poprzedni akapit bufor zaufania rynku ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, z wyjątkiem wymogu, o którym mowa w lit. a) tego przepisu, który to wymóg miałby zastosowanie po użyciu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Kwotę taką koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczyłaby do utrzymania zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 2 oraz art. 44 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE, po wdrożeniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę taką koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższy poziom jest niezbędny do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 2 oraz art. 44 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok.

EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania metody stosowanej przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogów, o których mowa w art. 104a i art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, dla podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy grupa ta nie podlega tym wymogom na mocy tej dyrektywy.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3a. W przypadku podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa przekraczają 100 mld EUR, poziom wymogu, o którym mowa w ust. 3, jest co najmniej równy („wymóg w ramach filaru 1 dla największych banków”):

- a) 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) oraz
- b) 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b).

W drodze odstępstwa od art. 45b podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w poprzednim akapicie, spełniają wymóg na poziomie określonym w niniejszym ustępie wynoszący 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a), i 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), przy wykorzystaniu zobowiązań kwalifikowalnych spełniających wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, zobowiązań, o których mowa w art. 45b ust. 2a, lub funduszy własnych.

3b. Po konsultacji z właściwymi organami, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zdecydować o zastosowaniu minimalnych wymogów ustanowionych w ust. 3a do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa są niższe niż 100 mld EUR, i uznanych przez stosowny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za mogące z dużym prawdopodobieństwem stanowić ryzyko systemowe w przypadku upadłości.

Podejmując decyzje, o których mowa w poprzednim akapicie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę:

- (i) przewagę depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- (ii) ograniczony dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;
- (iii) bazowanie na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1.

Decyzja o nienakładaniu minimalnego wymogu zgodnie z ust. 3b pozostaje bez uszczerbku dla decyzji o zobligowaniu do spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f, za pomocą instrumentów spełniających wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z art. 45b ust. 3–6.

4. W przypadku podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwota, o której mowa w ust. 2, składa się z następujących elementów:

a) sumy:

- (i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz
- (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej danemu podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym go wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) sumy:

(i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia, odpowiadającej określone dla danego podmiotu wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z odnoszącym się do niego wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. a), podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. b), podzieloną przez miarę ekspozycji wskaźnika dźwigni.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE.

Przy ustalaniu kwot dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości stosownej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub kwoty ekspozycji wskaźnika dźwigni skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu określenia wymogu mającego zastosowanie do odnośnego podmiotu po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 dany podmiot nadal spełniał warunki uzyskania zezwolenia i utrzymał wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok (»bufor zaufania rynku«).

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit poprzedni kwotę bufora zaufania rynku ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6) dyrektywy 2013/36/UE, z wyjątkiem wymogu, o którym mowa w lit. a) tego przepisu, który to wymóg miałby zastosowanie po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59 oraz po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę taką koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do zapewnienia zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 2 oraz art. 44 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59, i przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę taką koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższy poziom jest niezbędny do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 2 oraz art. 44 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok.

5. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oczekuje, że pewne klasy zobowiązań kwalifikowalnych najprawdopodobniej zostaną całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 lub mogą zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, należy spełnić za pomocą innych zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających do:

- a) pokrycia kwoty wyłączonych zobowiązań określonych zgodnie z art. 44 ust. 3;
- b) zapewnienia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2.

6. Podjęta na podstawie niniejszego artykułu decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zawiera uzasadnienie tej decyzji, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2–5; bez zbędnej zwłoki dokonuje się także jej przeglądu w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.

7. Do celów ust. 3 i 4 wymogi kapitałowe interpretuje się zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych ustanowionych w części dziesiątej tytuł I rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w przepisach prawa krajowego wdrażających warianty przyznane właściwym organom w tym rozporządzeniu.

Artykuł 45d

Określenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE

1. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym składa się z następujących elementów:

- a) wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) ewentualnego dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, specyficznego dla danego podmiotu zgodnie z ust. 2, który zaspokaja się zobowiązaniami spełniającymi warunki określone w art. 45b.

1a. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotu podlegającego wymogowi, o którym mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, składa się z:

- a) wymogów, o których mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) ewentualnego dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2, który zaspokaja się zobowiązaniami spełniającymi warunki określone w art. 45g i art. 89 ust. 2.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 1a lit. b), wyłącznie:

- a) w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i ust. 1a, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 45c; oraz
- b) w zakresie zapewniającym spełnienie warunków określonych w art. 45c.

3. Do celów art. 45h ust. 2, jeżeli więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obliczają kwotę, o której mowa w ust. 2:

- a) w odniesieniu do każdego podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

4. Podjęta na podstawie ust. 1 lit. b) decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zawiera uzasadnienie tej decyzji, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2; bez zbędnej zwłoki dokonuje się także jej przeglądu w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE mającego zastosowanie do grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 45f

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi określone w art. 45b–45d na zasadzie skonsolidowanej, na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się zgodnie z art. 45h, na podstawie wymogów określonych w art. 45b–45d oraz na podstawie tego, czy należące do grupy jednostki zależne z państw trzecich mają zostać odrębnie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. W odniesieniu do grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 83b) lit. b) stosowny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności i preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w jaki sposób podmioty w ramach grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają spełnić wymóg, o którym mowa w art. 45c ust. 3 i 3a, w celu zapewnienia, by grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość spełniała wymóg, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 45g

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Instytucje, które są jednostkami zależnymi podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, a same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają wymogi określone w art. 45c na zasadzie indywidualnej. Po konsultacji z właściwym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć decyzję o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będącego jednostką zależną podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz który sam nie jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, spełniają wymogi określone w art. 45c–45d na zasadzie skonsolidowanej.

W odniesieniu do grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określonych zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 83b) lit. b), instytucje kredytowe powiązane z organem centralnym oraz organ centralny, niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz instytucje kredytowe powiązane z organem centralnym oraz organ centralny, które są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale nie podlegają art. 45f ust. 3, spełniają wymogi określone w art. 45c na zasadzie indywidualnej.

Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotu, o którym mowa w niniejszym ustępie, określa się zgodnie z art. 45h i 89, stosownie do przypadku, oraz na podstawie wymogów określonych w art. 45c.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotów, o których mowa w ust. 1, spełnia kryteria kwalifikowalności określone w ust. 3.

3. Wymóg spełnia się za pośrednictwem jednego lub większej liczby następujących elementów:

a) zobowiązań, które:

(i) są emitowane na rzecz podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nabyły zobowiązania od podmiotu podlegającego przepisom niniejszego artykułu, lub przez aktualnego udziałowca niebędącego częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 nie będzie mieć wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b), c), k), l) i m) oraz art. 72b ust. 3–5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

(iii) w standardowym postępowaniu upadłościowym mają taki sam stopień uprzywilejowania jak instrumenty funduszy własnych lub niższy niż zobowiązania niespełniające warunku, o którym mowa w ppkt (i), i które nie są kwalifikowalne w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych;

(iv) podlegają prawu do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62, które jest zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie mając wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(v) nabycie instrumentów nie jest finansowane bezpośrednio ani pośrednio przez podmiot podlegający przepisom niniejszego artykułu;

(vi) przepisy regulujące dane zobowiązania nie wskazują bezpośrednio ani pośrednio, że dojdzie do wezwania do sprzedaży zobowiązań lub że zobowiązania będą wykupywane, odkupywane lub spłacane przed terminem – stosownie do przypadku – przez podmiot podlegający przepisom niniejszego artykułu w przypadku innym niż niewypłacalność lub likwidacja tego podmiotu, a podmiot w żaden inny sposób nie ogłasza takiej informacji;

(vii) przepisy regulujące dane zobowiązania nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej przyszłej płatności odsetek lub kwoty głównej w innych przypadkach niż niewypłacalność lub likwidacja danego podmiotu podlegającego przepisom niniejszego artykułu;

(viii) wysokość wypłat zysków – stosownie do przypadku – należnych z tytułu zobowiązań nie jest zmieniana w oparciu o zdolność kredytową podmiotu podlegającego przepisom niniejszego artykułu ani jego jednostki dominującej;

b) instrumentów funduszy własnych, które:

(i) są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane; lub

(ii) są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane, pod warunkiem że wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 nie będzie mieć wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej niebędącej podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może w pełni odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:

- a) jednostka zależna i podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45f;
- c) nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności jeżeli wobec podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, i oświadczy, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje on pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej mają znaczenie marginalne;
- e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują jednostkę zależną;
- f) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej, z wyjątkiem instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym.

5a. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej niebędącej podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również w pełni odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:

- a) jednostka zależna i jednostka dominująca mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) jednostka dominująca spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45, w państwie członkowskim jednostki zależnej na zasadzie subskonsolidowanej;
- c) nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności jeżeli wobec jednostki dominującej podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 1;
- d) jednostka dominująca wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, i oświadczy, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje ona pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej mają znaczenie marginalne;
- e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują jednostkę zależną;
- f) jednostka dominująca dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej, z wyjątkiem instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym.

6. Jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 5 lit. a) i b), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej może zezwolić na pełne lub częściowe spełnienie odnośnego wymogu przy użyciu gwarancji udzielonej przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która spełnia następujące warunki:

a) gwarancja została udzielona w kwocie co najmniej równoważnej kwocie wymogu, który zastępuje;

b) gwarancja jest uruchamiana, gdy jednostka zależna nie jest w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności bądź gdy w odniesieniu do tej jednostki zależnej dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w zależności od tego, która z tych sytuacji będzie miała miejsce wcześniej;

c) gwarancja jest zabezpieczona za pośrednictwem uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE na co najmniej 50 % jej wysokości;

e) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi art. 197 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które – po dokonaniu odpowiednio ostrożnych redukcji wartości – jest wystarczające do pełnego pokrycia kwoty objętej gwarancją;

f) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, a w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie jakiegokolwiek innej gwarancji;

g) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, który spełnia ten sam warunek zapadalności jak warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

h) nie istnieją żadne bariery natury prawnej, regulacyjnej ani operacyjnej dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej, również w przypadku, gdy wobec podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia niezależną, pisemną opinię prawną z uzasadnieniem, że nie istnieją żadne bariery natury prawnej, regulacyjnej ani operacyjnej dla przeniesienia zabezpieczenia do odpowiedniej jednostki zależnej lub w inny satysfakcjonujący sposób wykazuje ten fakt.

8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dodatkowo określających metody unikania sytuacji, w których instrumenty uznane do celów art. 45g pośrednio subskrybowane, w części lub w całości, przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, utrudniałyby sprawne wdrożenie strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Metody takie powinny w szczególności zapewniać prawidłowe przekierowywanie strat do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a kapitału – do podmiotów będących częścią grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz przewidywać mechanizm umożliwiający unikanie podwójnego liczenia instrumentów kwalifikowalnych uznanych do celów art. 45g. Metody te powinny obejmować mechanizm odliczeń lub rozwiązanie zapewniające równoważny poziom solidności i powinny zapewniać podmiotom niebędącym podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynik równoważny wynikowi pełnej bezpośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych uznanych do celów art. 45g przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Odstąpienie w odniesieniu do instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może – zgodnie z prawem krajowym – odstąpić w odniesieniu do jednej instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym lub większej liczby takich instytucji od stosowania przepisów art. 45f lub 45g, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) dana instytucja kredytowa oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zobowiązania organu centralnego i instytucji powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania jego instytucji powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;
- c) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji;
- d) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji powiązanych;
- e) odnośna grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45f ust. 3; oraz
- f) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań pomiędzy organem centralnym a powiązaną instytucją kredytową w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne należące do grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającej wymogowi, o którym mowa w art. 45g, na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, by wypracować jedną wspólną decyzję w sprawie wszystkich następujących elementów:

- a) poziomu wymogu stosowanego na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) poziomu wymogu stosowanego w odniesieniu do każdej jednostki zależnej podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie indywidualnym. Wspólna decyzja zapewnia zgodność z art. 45f i 45g, jest w pełni uzasadniona i zostaje przedstawiona;
- c) podmiotowi objętemu planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwy dla niego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) jednostkom zależnym każdego podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez odpowiednie właściwe dla nich organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) unijnej jednostce dominującej należącej do grupy przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy wspomniana unijna jednostka dominująca sama nie jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wchodzącym w skład tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja podjęta zgodnie z niniejszym artykułem może stanowić, że – gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i gdy podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie nabył, w sposób pośredni lub bezpośredni, wystarczających instrumentów zgodnych z art. 45g ust. 3 – wymogi, o których mowa w art. 45c ust. 4, są częściowo spełnione przez daną jednostkę zależną zgodnie z art. 45g ust. 3 za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz podmiotów niewchodzących w skład grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez te podmioty.

2. Jeżeli więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, omawiają i – w stosowanych przypadkach i gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zminimalizowaniu lub usunięciu różnicy między sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 3 lit. a) oraz art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 3 lit. b) i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Taką korektę można zastosować przy spełnieniu następujących warunków:

a) korektę tę można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi poprzez dostosowanie poziomu wymogu;

b) korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 3 lit. a) oraz art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dla poszczególnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 3 lit. b) i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy decyzję podejmuje się zgodnie z ust. 4–6.

4. Jeżeli wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, decyzję dotyczącą tego wymogu podejmuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po odpowiednim uwzględnieniu:

a) oceny jednostek zależnych przeprowadzonej przez właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli na koniec wspomnianego okresu czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Podejmując decyzję, EUNB uwzględnia przepisy akapitu pierwszego lit. a), b) i c). Okres czterech miesięcy uznaje się za fazę postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Jeżeli wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu, który ma zostać zastosowany w odniesieniu do jednostek zależnych grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podlegającej wymogowi, o którym mowa w art. 45g, na zasadzie indywidualnej, decyzję podejmują odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, gdy spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) odpowiednio uwzględniono opinię organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) odpowiednio uwzględniono opinię grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organ ten jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) oceniono zgodność z art. 45g.

Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują następnie swoje decyzje zgodnie z decyzją EUNB. Podejmując decyzję, EUNB uwzględnia przepisy akapitu pierwszego lit. a), b) i c). Okres czterech miesięcy uznaje się za fazę postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie kieruje sprawy do EUNB w celu przeprowadzenia wiążącej mediacji, jeżeli poziom ustalony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej:

a) mieści się w granicach 2 % aktywów ważonych ryzykiem przewidzianych w wymogu, o którym mowa w art. 45f; oraz

b) poziom ustalony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej jest zgodny z art. 45c ust. 4.

Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie mają decyzje organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych. Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownym przypadku aktualizowane.

6. Jeżeli wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu skonsolidowanego oraz poziomu wymogu, który ma zostać zastosowany w odniesieniu do jednostek zależnych grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, zastosowanie mają następujące warunki:

a) decyzję dotyczącą poziomu wymogu, który ma być zastosowany w odniesieniu do jednostek zależnych grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, podejmuje się zgodnie z ust. 5;

b) decyzję dotyczącą wymogu skonsolidowanego podejmuje się zgodnie z ust. 4.

7. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 1, i wszelkie decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 4, 5 i 6, w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownym przypadku aktualizowane.

8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, wymagają, by podmioty spełniały wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1 i sprawdzają, czy spełniają one ten wymóg, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu i równolegle opracowują i utrzymują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje EUNB o poziomie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który ustanowiono:

- a) na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) na poziomie jednostek zależnych grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej.

Sprawozdawczość nadzorcza w zakresie wymogu oraz podawanie do wiadomości publicznej informacji na jego temat

1. Podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, podlegające wymogowi, o którym mowa w art. 45 ust. 1, przekazują swoim właściwym organom oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej raz na pół roku lub częściej, jeżeli wspomniane organy tego zażądają, sprawozdania na temat następujących elementów:

- a) kwot dostępnych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 45b lub w art. 45g ust. 3 oraz wielkości tych kwot wyrażonych zgodnie z art. 45 ust. 2 w odpowiednich przypadkach po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) składu pozycji, o których mowa w lit. a), w tym ich profilu zapadalności i stopnia uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym.

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do podmiotów, o których mowa w art. 45c ust. 2 akapit drugi.

2. Podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, podlegające wymogowi, o którym mowa w art. 45 ust. 1, co najmniej raz do roku podają do wiadomości publicznej informacje na temat następujących elementów:

- a) kwot dostępnych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 45b lub w art. 45g ust. 3;
- b) składu pozycji, o których mowa w lit. a), w tym ich profilu zapadalności i stopnia uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym.
- c) mającego zastosowanie wymogu, o którym mowa w art. 45c lub art. 45d, wyrażonego zgodnie z art. 45 ust. 2.

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie ma zastosowania do podmiotów, o których mowa w art. 45c ust. 2 akapit drugi.

3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów, wzorów i częstotliwości na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej i podawania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

W odniesieniu do instytucji podlegających przepisom art. 92a i 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie projekty wykonawczych standardów technicznych w stosownych przypadkach muszą być dostosowane do wykonawczych standardów technicznych przyjętych zgodnie z [odnośnymi przepisami rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych dotyczącymi zadań EUNB odnoszących się do sprawozdawczości i informowania o minimalnych wymogach w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych filaru I / całkowitej zdolności do pokrycia strat].

EUNB przedstawi Komisji te wykonawcze standardy techniczne do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. W przypadku gdy podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienia, o których mowa w art. 59, wymogi dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej, o których mowa w ust. 2, mają zastosowanie od dnia, w którym upływa termin na spełnienie wymogów przewidzianych w art. 45c lub 45d ust. 1, o którym mowa w art. 10 ust. 7 lit. o).

Artykuł 45j

Przekazywanie informacji EUNB

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o poziomie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który został ustalony dla każdego podmiotu zgodnie z art. 45f lub 45g objętego ich jurysdykcją.
2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów, szablonów i definicji na potrzeby identyfikowania i przekazywania EUNB informacji do celów ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w porozumieniu z właściwymi organami.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. ...*.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Naruszanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Odpowiednie organy odnoszą się do każdego przypadku naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45c lub 45d, stosując co najmniej jeden z poniższych środków:

- a) uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód uniemożliwiających przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 i 18;
- ba) uprawnienia, o których mowa w art. 16a;
- b) środki, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE;
- c) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27;
- d) kary administracyjne i inne środki administracyjne zgodnie z art. 110 i art. 111;
- e) ocenę, czy dana instytucja znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 32.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy konsultują się ze sobą podczas stosowania uprawnień, o których mowa w ust. 1 lit. a)–e).

Sprawozdania

1. EUNB we współpracy z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje Komisji sprawozdanie zawierające ocenę co najmniej następujących elementów:

a) sposobu wdrożenia na szczeblu krajowym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, określonego zgodnie z art. 45f lub 45g, a w szczególności tego, czy wystąpiły rozbieżności w poziomach określonych dla porównywalnych podmiotów w poszczególnych państwach członkowskich;

b) sposobu wykonania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia, o którym mowa w art. 45b ust. 3, 4 i 6, a także tego, czy pojawiły się rozbieżności w wykonywaniu tego uprawnienia w poszczególnych państwach członkowskich.

2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się następujące elementy:

a) wpływ minimalnego wymogu oraz ewentualnych proponowanych zharmonizowanych poziomów minimalnego wymogu na:

(i) rynki finansowe ogólnie i w szczególności rynki długu niezabezpieczonego i instrumentów pochodnych;

(ii) modele biznesowe i struktury bilansów instytucji, w szczególności profil finansowania i strategię finansowania w instytucjach, oraz prawną i operacyjną strukturę grup;

(iii) rentowność instytucji, w szczególności ich koszt finansowania;

(iv) migrację ekspozycji do podmiotów, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym;

(v) innowacje finansowe;

(vi) powszechność występowania umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu oraz charakter i zbywalność takich instrumentów;

(vii) podejmowanie ryzyka przez instytucje;

(viii) poziom obciążenia aktywów w instytucjach;

(ix) działania podejmowane przez instytucje w celu spełnienia minimalnych wymogów, w szczególności zakres, w jakim minimalne wymogi zostały spełnione poprzez delewarowanie aktywów, emisję długu długoterminowego oraz pozyskiwanie kapitału; oraz

(x) poziom akcji kredytowej instytucji kredytowych, ze szczególnym uwzględnieniem kredytów udzielanych mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom, władzom lokalnym, władzom regionalnym i podmiotom sektora publicznego oraz finansowania handlu, w tym kredytów udzielanych w ramach urzędowych programów ubezpieczania kredytów eksportowych;

b) interakcję minimalnych wymogów z wymogami w zakresie funduszy własnych, wskaźnikiem dźwigni i wymogami dotyczącymi płynności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE;

c) zdolność instytucji do samodzielnego pozyskiwania kapitału lub finansowania z rynków w celu spełnienia wszelkich proponowanych zharmonizowanych wymogów minimalnych.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje dwa lata kalendarzowe i jest przekazywane Komisji do dnia 30 września roku kalendarzowego następującego po ostatnim roku, którego dotyczy sprawozdanie. Pierwsze sprawozdanie przekazuje się komisji nie później niż [do dnia 30 września drugiego roku następującego po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy].

Artykuł 45m

Uzgodnienia przejściowe i uzgodnienia mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają stosowny okres przejściowy, w którym instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), mają spełnić wymogi przedstawione w art. 45f lub 45g lub wymóg wynikający ze stosowania art. 45b ust. 3, art. 45b ust. 4 lub art. 45b ust. 6, stosownie do przypadku. Termin spełnienia wymogów przedstawionych w art. 45f lub 45g lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 3, art. 45b ust. 4 lub art. 45b ust. 6 ustala się na 1 stycznia 2024 r.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa pośredni poziom docelowy dla wymogów przewidzianych w art. 45f lub 45g lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 3, art. 45b ust. 4 lub art. 45b ust. 6, stosownie do przypadku, który to poziom instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), muszą osiągnąć na dzień 1 stycznia 2022 r. Cel pośredni co do zasady zapewnia liniowy wzrost zobowiązań kwalifikowalnych i funduszy własnych w kierunku spełnienia wymogu.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustanowić okres przejściowy, który trwa dłużej niż do dnia 1 stycznia 2024 r., jeżeli jest to należycie uzasadnione i stosowne w świetle kryteriów, o których mowa w ust. 4, i z uwzględnieniem:

- a) rozwoju sytuacji finansowej podmiotu;
- b) szans na to, że w rozsądnym terminie podmiot będzie w stanie zapewnić zgodność z wymogami, o których mowa w art. 45f lub 45g, lub z wymogiem wynikającym ze stosowania art. 45b ust. 3, art. 45b ust. 4 lub art. 45b ust. 6;
- c) tego, czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności ani zapadalności ustanowionych w art. 72 b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 45b lub art. 45g ust. 3, niezależnie od tego, czy ta niezdolność ma charakter indywidualny, czy też wynika z zakłóceń na całym rynku,

1a. Termin spełnienia minimalnego poziomu wymogów, o którym mowa w art. 45c ust. 3a i 3b, ustala się na 1 stycznia 2022 r.

1b. Minimalny poziom wymogu, o którym mowa w art. 45c ust. 3a i 3b, nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

- a) w ciągu trzech lat następujących po dniu, w którym podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji określonej w art. 45c ust. 3a lub 3b;
- b) w ciągu dwóch lat od dnia, w którym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosował instrument umorzenia lub konwersji długu;
- c) w ciągu dwóch lat od dnia, w którym podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wprowadził alternatywny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), na mocy którego instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I w celu dokapitalizowania podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają stosowny okres przejściowy, w którym instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) i wobec których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, mają spełnić wymogi przedstawione w art. 45f lub 45g lub wymóg wynikający ze stosowania art. 45b ust. 3, art. 45b ust. 4 lub art. 45b ust. 6, stosownie do przypadku.

3. Do celów ust. 1, 1a i 2 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują instytucji lub podmiotowi, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), planowany minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do każdego 12-miesięcznego okresu podczas okresu przejściowego, z myślą o ułatwieniu stopniowego budowania jego zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. Na końcu okresu przejściowego minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych musi być równy kwocie określonej na podstawie art. 45c ust. 3a, art. 45c ust. 3b, art. 45f, art. 45g, art. 45b ust. 3, art. 45b ust. 4 lub art. 45b ust. 6, stosownie do przypadku.

4. Przy określaniu okresów przejściowych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają:

- (i) przewagę depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- (ii) dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;
- (iii) bazowanie na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f.

5. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi mieć możliwość dokonania późniejszej zmiany zarówno okresu przejściowego, jak i wszelkich planowanych minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonych na podstawie ust. 3.”;

23a) art. 48 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji zgodnie z lit. a)–d) niniejszego ustępu jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną lub pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, w tym instrumentów dłużnych, o których mowa w art. 108 ust. 3, zgodnie z hierarchią roszczeń w standardowym postępowaniu upadłościowym, w tym ze stopniem uprzywilejowania depozytów określonym w art. 108, w myśl art. 44, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b), c) i d) niniejszego ustępu, dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).”;

24) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Umowne uznanie umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia postanowienia umownego, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy lub instrumentu ustanawiających zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się uznać za wiążące każde obniżenie kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersję lub każde umorzenie, których dokonuje się w drodze zastosowania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że takie zobowiązanie spełnia wszystkie poniższe warunki:

- a) zobowiązanie nie jest wyłączone na mocy art. 44 ust. 2;
- b) zobowiązanie nie jest depozytem, o którym mowa w art. 108 lit. a);
- c) zobowiązanie jest regulowane przepisami prawa państwa trzeciego;
- d) zobowiązanie zostało wyemitowane lub zawarte po dacie, od której dane państwo członkowskie rozpoczęło stosowanie przepisów przyjętych w celu transpozycji niniejszej sekcji.

Akapitu pierwszego nie stosuje się, jeśli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego stwierdza, że zobowiązania lub instrumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego zgodnie z prawem państwa trzeciego lub wiążącym porozumieniem zawartym z tym państwem trzecim.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), stwierdzą, że włączenie postanowienia umownego przewidzianego w ust. 1 do niektórych zobowiązań jest niewykonalne z punktu widzenia prawnego lub z innych względów, taka instytucja lub taki podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), powiadamiały o tym stwierdzeniu, łącznie z określeniem kategorii odnośnego zobowiązania i uzasadnieniem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwy organ, stosownie do przepisów prawa krajowego.

Dana instytucja lub podmiot przekazują organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie informacje, o które organ ten – po otrzymaniu takiego powiadomienia – może się zwrócić w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, by ocenić wpływ takiego powiadomienia na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku przekazania powiadomienia na podstawie ust. 1, obowiązek włączenia postanowienia umownego przewidzianego w ust. 1 był automatycznie zawieszany od momentu otrzymania odnośnego powiadomienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeśli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uzna takiego powiadomienia za wystarczające, zażąda włączenia postanowienia umownego przewidzianego w ust. 1, gdy stwierdzi, że nie występuje niewykonalność lub że klauzula umownego uznania jest konieczna do zapewnienia możliwości skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji lub danego podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, mają wyższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania mające stopnie uprzywilejowania, o których mowa w art. 108 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz art. 108 ust. 3.

Zobowiązań, w odniesieniu do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączają postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 w stosownych postanowieniach umownych, nie wlicza się do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły nakładać na instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wymóg przekazania organom opinii prawnej odnoszącej się do prawnej wykonalności i skuteczności postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1.

4. Jeżeli instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włącza do swoich postanowień umownych regulujących odpowiednie zobowiązanie postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1, brak włączenia tego postanowienia nie uniemożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tego zobowiązania.

5. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania wykazu zobowiązań, do których stosuje się wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, oraz treści postanowienia umownego wymaganego zgodnie z tym ustępem, uwzględniając różne modele działalności instytucji.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, w jakich uwzględnienie przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), takiego postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1, w określonych zobowiązaniach byłoby niewykonalne z punktu widzenia prawnego lub z innych względów oraz warunków, na jakich organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zażądać włączenia stosownej klauzuli na podstawie ust. 2 akapit czwarty.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa – jeśli uzna to za konieczne – kategorie zobowiązań, w odniesieniu do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może stwierdzić, że włączenie postanowienia umownego przewidzianego w ust. 1 jest niewykonalne z punktu widzenia prawnego lub z innych względów, w oparciu o warunki określone na podstawie ust. 6.”;

27) w tytułach art. 59 i 60 dodaje się słowa „i zobowiązań kwalifikowalnych”;

28) art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji odnośnych instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych można wykonać:

i) niezależnie od działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

j) łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 i 33. Z uprawnienia do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych, niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, można skorzystać wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki, o których mowa w art. 45g ust. 3 lit. a), z wyjątkiem warunku dotyczącego rezydualnego terminu zapadalności zobowiązań, oraz, jeżeli uprawnienie to zostanie wykonane, musi być ono zgodne z przepisami art. 34 ust. 1 lit. g). Po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy przeprowadzić wycenę przewidzianą w art. 74 i zastosowanie ma art. 75.

Jeżeli podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nabył odpowiednie instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do umorzenia lub konwersji wykonuje się łącznie z wykonaniem tego samego uprawnienia na poziomie jednostki dominującej odnośnego podmiotu lub kolejnych jednostek dominujących, które nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby straty zostały skutecznie przeniesione na podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a odnośny podmiot został dokapitalizowany przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się w odniesieniu do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w wyjątkowych okolicznościach odchodząc od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w odniesieniu do podmiotu niebędącego podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwotę, która ulega obniżeniu, jest umarzana lub poddawana konwersji zgodnie z art. 60 ust. 1 na poziomie takiego podmiotu, wlicza się do progów określonych w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 lit. a) mających zastosowanie do odnośnego podmiotu.”;

29) w art. 59 ust. 2 i 3 słowa „instrumentów kapitałowych” i „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednio słowami „instrumentów kapitałowych i zobowiązań, o których mowa w ust. 1” oraz słowami „instrumenty kapitałowe i zobowiązania, o których mowa w ust. 1”;

29a) art. 59 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„jeśli stwierdzono, że spełniono warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 32, 32a i 33, przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;

30) w art. 59 ust. 4 i 10 słowa „instrumentów kapitałowych” zastępuje się słowami „instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1”;

31) w art. 60 ust. 1 dodaje się następującą lit. d):

„d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.”;

32) art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego:

a) obniżenie tej kwoty głównej ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie z mechanizmem zwrotu określonym w art. 46 ust. 3;

b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego oraz zobowiązania, o którym mowa w art. 59 ust. 1, wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już zobowiązań oraz zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego legalność wykonania uprawnienia do umorzenia;

c) żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych oraz zobowiązań, o których mowa w art. 59 ust. 1, nie wypłaca się odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3.”;

33) w art. 60 ust. 3 słowa „odpowiednich instrumentów kapitałowych” i „odpowiednie instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednio słowami „odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań, o których mowa w art. 59 ust. 1” oraz „odpowiednie instrumenty kapitałowe i zobowiązania, o których mowa w art. 59 ust. 1”;

33a) w art. 61 ust. 3 dodaje się następujący nowy akapit:

„Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania, o których mowa w art. 59 ust. 1, są uznawane do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45g na zasadzie indywidualnej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej dyrektywy, jest stosowny organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), uzyskały zezwolenie zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE.”;

33b) art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, by przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania, o których mowa w art. 59 ust. 1 do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45 g, na zasadzie indywidualnej lub odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej lub na zasadzie skonsolidowanej, stosowne organy spełniały następujące wymogi:

a) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla odnośnego podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia w ciągu 24 godzin:

(i) organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz, jeżeli jest to inny organ, stosowny organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ sprawujący nadzór skonsolidowany;

(ii) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla innych podmiotów w ramach tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które bezpośrednio lub pośrednio nabyły zobowiązania, o których mowa w art. 45g ust. 3 od podmiotu podlegającego przepisom art. 45g ust. 1;

b) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie informuje o tym właściwy organ odpowiedzialny za każdą instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które wyemitowały odpowiednie instrumenty kapitałowe, względem których ma zostać wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji, gdyby dokonano takiego stwierdzenia, i, jeżeli nie są to te same organy, stosowne organy w państwie członkowskim, w którym zlokalizowane są właściwe organy i organ sprawujący nadzór skonsolidowany.”;

33c) art. 62 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, stosowny organ, po konsultacji z powiadomionymi organami, z wyjątkiem organów, o których mowa w lit. a) ppkt (iii) tego ustępu, ocenia następujące kwestie:”;

33d) art. 68 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, środek w zakresie zapobiegania kryzysom, zawieszenie zobowiązań na mocy art. 33a lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiają nikomu:

a) wykonywania prawa do wypowiedzenia umowy, jej zawieszenia, modyfikacji, kompensowania lub potrącenia, również w stosunku do umów zawartych przez:

(i) jednostkę zależną, z których wynikające zobowiązania są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez podmiot powiązany;

(ii) jakiegokolwiek podmiot powiązany, zawierających obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań;

b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu powiązanego w odniesieniu do umowy zawierającej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań, lub sprawowania nad takim składnikiem kontroli, lub narzucania w odniesieniu do niego jakiegokolwiek zabezpieczenia;

c) wpływania na jakiegokolwiek prawa umowne danej instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu powiązanego w odniesieniu do umowy zawierającej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań.”;

33e) art. 68 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Zawieszenie ani ograniczenie na mocy art. 33a, 69, 70 lub 71 nie stanowią niewypełnienia zobowiązania umownego do celów ust. 1 i 3 niniejszego artykułu i art. 71 ust. 1.”;

33f) art. 69 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 69

4. Żadne zawieszenia na podstawie ust. 1 nie mają zastosowania do zobowiązań do płatności i dostawy względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i banków centralnych.

33g) w art. 69 ust. 5 dodaje się następujące akapity:

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji szczegółowo oceniają adekwatność stosowania zawieszenia w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, zwłaszcza depozytów gwarantowanych osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Wykonując uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, by deponenci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej.”;

35) art. 70 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do posiadanego przez systemy lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz banki centralne zabezpieczenia ustanowionego na aktywach zastawionych lub zapewnionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją tytułem depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.”;

36) art. 71 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jakikolwiek zawieszenie zgodnie z ust. 1 lub 2 nie ma zastosowania do systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub banków centralnych.”;

36a) dodaje się następujący art. 71a:

„Artykuł 71a

Umowne uznanie uprawnień w zakresie zawieszenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia do wszelkich umów finansowych regulowanych przepisami prawa państwa trzeciego postanowienia umownego, zgodnie z którym strony takiej umowy finansowej uznają, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować wobec tej umowy uprawnienia do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań na mocy art. 33a, 69, 70 i 71 oraz do objęcia jej wymogami przewidzianymi w art. 68.

2. Państwa członkowskie mogą również wymagać, by jednostki dominujące, o których mowa w ust. 1, zapewniły, by postanowienie umowne, o którym mowa w ust. 1, było również włączane do umów finansowych zawieranych przez jednostki zależne z państw trzecich będące:

- a) instytucjami kredytowymi;
- b) firmami inwestycyjnymi (lub które byłyby firmami inwestycyjnymi, gdyby siedziba ich zarządu znajdowała się w odnośnym państwie członkowskim); lub
- c) instytucjami finansowymi.

3. Ust. 1 i 2 mają zastosowanie do każdej umowy finansowej spełniającej wszystkie następujące warunki:

- a) na mocy danej umowy finansowej powstało nowe zobowiązanie lub istniejące zobowiązanie zostało istotnie zmienione po dacie, od której dane państwo członkowskie rozpoczęło stosowanie przepisów przyjętych w celu transpozycji niniejszego artykułu;
- b) dana umowa finansowa przewiduje wykonanie co najmniej jednego prawa do wypowiedzenia umowy lub prawa do egzekucji zabezpieczeń wierzytelności, których wykonanie można by zawiesić lub uniemożliwić lub których zastosowanie nie zostałoby uwzględnione zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 68 lub w ramach wykonywania uprawnień określonych w art. 33a, 69, 70 i 71, gdyby umowa ta była regulowana przepisami prawa ośnośnego państwa członkowskiego; oraz
- c) dana umowa jest regulowana przepisami prawa państwa trzeciego.

4. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do umów finansowych, które:

- a) zdefiniowano w art. 2 ust. 1 pkt 100) lit. e);
- b) zawarto z:
 - (i) osobą wyznaczoną przez państwo EOG jako system na mocy art. 2 lit. a) dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych lub operator takiego systemu;
 - (ii) giełdą lub inną platformą obrotu, systemem płatności, systemem rozliczeń lub innym narzędziem lub infrastrukturą rynku finansowego mającymi siedzibę w państwie trzecim nieujętych w ppkt (i);
 - (iii) kontrahentem centralnym;
 - (iv) bankiem centralnym; lub
 - (v) administracją centralną (w tym wszelkimi agencjami lub oddziałami administracji centralnej).

5. Jeżeli instytucja lub podmiot, o których mowa w ust. 1 lub 2, nie włączy do swoich postanowień umownych postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1 lub 2, brak włączenia tego postanowienia nie uniemożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania stosownych uprawnień w odniesieniu do tej umowy finansowej lub nałożenia na nią wymogów, o których mowa w ust. 1 lub 2.”;

37) w art. 88 słowa „art. 45” zastępuje się słowami „art. 45–45h”;

38) art. 88 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem art. 89 grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 i 92, oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.”;

39) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 89

Europejskie kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jeżeli instytucja z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego posiada jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijne jednostki dominujące mające siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich – lub co najmniej dwa unijne oddziały uznawane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te podmioty mają siedzibę lub w których są zlokalizowane te istotne oddziały, ustanawiają pojedyncze europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 1, pełni funkcje i realizuje zadania określone w art. 88 w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1, i oddziałów, jeżeli zadania te dotyczą tych ostatnich.

Zadania europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 2, obejmują ustanowienie wymogu, o którym mowa w art. 45–45h.

Podczas ustalania wymogu, o którym mowa w art. 45–45h, członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę globalną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli takowa istnieje, przyjętą przez organy z państw trzecich.

Jeżeli zgodnie z globalną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijna jednostka dominująca i jej jednostki zależne nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgadzają się z tą strategią, jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub, na zasadzie skonsolidowanej, unijna jednostka dominująca spełniają wymóg określony w art. 45g ust. 1, emitując instrumenty, o których mowa w art. 45g ust. 3 lit. a) i b) na rzecz podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego, jego jednostek zależnych mających siedzibę w odnośnym państwie trzecim lub innych podmiotów na warunkach przewidzianych w art. 45g ust. 3 lit. a) ppkt (i) oraz w art. 45g ust. 3 lit. b) ppkt (ii). 3. Jeżeli tylko jedna unijna jednostka dominująca posiada wszystkie unijne jednostki zależne instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba unijnej jednostki dominującej.

Jeżeli akapit pierwszy nie ma zastosowania, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla unijnej jednostki dominującej lub unijnej jednostki zależnej, która posiada całkowite aktywa bilansowe o największej wartości.

4. Państwa członkowskie mogą, za wzajemnym porozumieniem wszystkich właściwych stron, odstąpić od wymogu ustanowienia europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inna grupa lub kolegium pełni już te same funkcje i realizuje już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełnia wszystkie warunki i przestrzega wszystkich procedur, które ustanowiono w niniejszym artykule i art. 90, w tym spełnia warunki i przestrzega procedur, które dotyczą członkostwa w europejskich kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do europejskich kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.

5. Pod innymi względami europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działa, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, zgodnie z przepisami art. 88.”;

Artykuł 9

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia [18 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.
Państwa członkowskie stosują te środki od dnia ich wejścia w życie w prawie krajowym, co nastąpi nie później niż w dniu [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.
Państwa członkowskie stosują art. 45i ust. 2 od dnia 1 stycznia 2024 r. W przypadku gdy – zgodnie z art. 45m ust. 1 – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalił termin spełnienia wymogów, który trwa dłużej niż do dnia 1 stycznia 2024 r., data rozpoczęcia stosowania art. 45i ust. 2 jest taka sama jak termin spełnienia wymogów.
2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Wejście w życie

[Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.]

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący
